

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců JUDr. Davida Rause, Ph.D., a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., v právní věci

žalobce: **TRICKFER, s.r.o.**
sídlem Palackého třída 200/77, Brno
zastoupen Mgr. Leonou Grumlíkovou, advokátkou
sídlem Údolní 61, Brno

proti
žalovanému **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24.1.2022, č.j. 2987/22/5100-41455-712788,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24.1.2022, kterým bylo změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 16.7.2021 tak, že byla zamítnuta žádost žalobce o rozložení úhrady dlužné daně za zdaňovací období roku 2018, kterou finanční úřad posoudil jako žádost o posečkání podle § 156 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 280/2019 Sb., daňový řád.
2. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce neprokázal, že by pro něho neprodlené zaplacení celé daně znamenalo vážnou újmu.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

3. Žalobce namítá, že podmínky § 156 daňového řádu splňuje. Zdůraznil, že v důsledku covidové pandemie mu poklesly značně příjmy a nemá tak dostatečné prostředky k tomu, aby uhradil dlužnou daň (nedoplatek na dani z příjmů činil více než 1,1 mil. Kč). Neprodlené uhrazení daně by bylo pro žalobce likvidační, znamenalo by to pro něj vážnou újmu, neboť by byla omezena provozuschopnost žalobce (to by se projevilo v úhradách mezd a povinných odvodů za zaměstnance, v možném propouštění zaměstnanců a ve schopnosti žalobce dodržovat svoje závazky k obchodním partnerům). Tato svoje tvrzení žalobce žalovanému doložil rozvahou, výkazem zisku a ztrát, knihami pohledávek a závazků. Žalobce poukázal na rozdíl mezi tržbami k 30.6.2020 (tržby cca 10 mil. Kč) a k 30.6.2021 (tržby cca 8 mil. Kč). Žalobce má tak za to, že prokázal existenci vážné újmy a odkázal k tomu na judikaturu NSS.
4. Ze shora uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil. Na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a setrvává na svém závěru, že žalobce existenci vážné újmy neprokázal.
6. Žalovaný navrhuje, aby zdejší soud žalobu zamítl. Žalovaný na svém procesním postoji setrval během celého řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

7. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s. ř. s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
8. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud rozhodoval bez jednání, neboť pro to byly splněny podmínky podle § 51 s. ř. s.
9. V nyní posuzované věci je spornou jediná právní otázka, a to, zda žalobce prokázal existenci vážné újmy ve smyslu § 156 odst. 1 písm. a) daňového řádu.
10. Podle § 156 odst. 1 daňového řádu na žádost daňového subjektu nebo z moci úřední může správce daně povolit posečkání úhrady daně, popřípadě rozložení její úhrady na splátky (dále

jen „posečkání“), a) pokud by neprodlená úhrada znamenala pro daňový subjekt vážnou újmu, b) pokud by byla ohrožena výživa daňového subjektu nebo osob na jeho výživu odkázaných, c) pokud by neprodlená úhrada vedla k zániku podnikání daňového subjektu, přičemž výnos z ukončení podnikání by byl pravděpodobně nižší než jím vytvořená daň v příštím zdaňovacím období, d) není-li možné vybrat daň od daňového subjektu najednou, nebo e) při důvodném očekávání částečného nebo úplného zániku povinnosti uhradit daň.

11. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce o posečkání požádal proto, že by mu neprodlené zaplacení daně způsobilo vážnou újmu (omezení jeho provozuschopnosti, nedostatek financí, hrozba propouštění zaměstnanců, nemožnost plnění závazků). Svoje tvrzení však v řízení před správcem daně nijak nedoložil, a proto byla jeho žádost zamítnuta. V rámci odvolacího řízení pak doložil rozvahu, výkaz zisku a ztrát a knihy pohledávek a závazků. Žalovaný ani tyto listiny nepovažoval za dostatečné pro doložení tvrzené vážné újmy. Předně uvedl, že výkaz zisku a ztrát a rozvaha obsahují údaj o tom, že byly vyhotoveny k 31.12.2021, nicméně žalobce je předkládá již v srpnu 2021; to podle žalovaného snižuje hodnověrnost předložených dokladů. I kdyby však byly tyto doklady hodnověrné, nedokládají existenci vážné újmy, neboť výše vlastního kapitálu žalobce dosahuje téměř 4 mil. Kč a výrazným způsobem tak přesahuje výši daňové povinnosti žalobce (i se započítáním žalobcova dalšího daňového dluhu). Podle žalovaného si může žalobce také obstarat požadované peněžní prostředky prodejem oběžných aktiv (zásoby, výrobky a zboží), které eviduje ve výši 7 mil. Kč. Navíc žalobce eviduje pohledávky ve výši téměř 2,9 mil. Kč, které jsou z podstatné části po splatnosti. Žalobce přitom vůbec neuvedl, zda je vymáhá ani s jakým úspěchem.
12. Zdejší soud se závěry žalovaného zcela souhlasí. Žalobce přitom se žalovaným nepolemizuje, nerozporuje konkrétní závěry žalovaného a nevysvětluje, v čem se žalovaný mylí. Pouze setrvává na tom, že existenci vážné újmy prokázal.
13. Rozsah soudního přezkumu je přitom dán zásadně obsahem žaloby; soud posuzuje, zda napadené rozhodnutí ob stojí ve světle žalobních námitek. Platí přímá úměra složitosti odůvodnění napadeného rozhodnutí a vymezení rozsahu přezkumu cíleným žalobním bodem. Uvedený princip řízení dle s. ř. s. odpovídá zásadě nestrannosti soudu, neboť není úkolem soudu doplňovat žalobcem uvedené námítky, domýšlet za žalobce další žalobní body či nalézat případné další důvody pro nezákonnost rozhodnutí, tedy posuzovat zákonnost správního rozhodnutí jako takovou z úřední povinnosti. Obecné tvrzení žalobce, že prokázal existenci vážné újmy, tedy soud důvodným neshledal, neboť jím předložené listiny skutečně nedokládají, že by v důsledku uhrazení daňového dluhu byla omezena provozuschopnost žalobce, žalobce by byl nucen propouštět zaměstnance a nemohl plnit svoje závazky vůči obchodním partnerům. Je přitom na žalobci, aby existenci vážné újmy doložil.
14. Nic na tom nemůže změnit ani žalobcem odkazovaná judikatura NSS, neboť ani u ní žalobce konkrétně neuvedl, co ze kterého rozsudku NSS vyplývá ve vztahu k jeho věci. Rozdíl mezi tržbami k 30.6.2020 (tržby cca 10 mil. Kč) a k 30.6.2021 (tržby cca 8 mil. Kč) existenci vážné újmy také nedokládá, neboť samotný pokles tržeb (byť o značnou částku) ještě neznamená, že bude neprodlené zaplacení daňového dluhu spojeno s vážnou újmou.
15. Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného

rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti; žalobu tak jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

V. Náklady řízení

16. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 31.8.2023

Petr Šebek v.r.
předseda senátu